

לקודוש ברוך הוא משום שנזכר בו, כמו שנאמר מה שם ומה שם בנו כי מכך.

בשלאה הולידה את רАОבן, מה כתוב? ותזכיר את שם רAOבן. רAOבן סתם, משום שנזכר בשלהם צדדים מחרירים ייחד - שמעון ולוי. מה הטעם לו? כמו שנאמר (מלכים א' 2) ליות, החבור של כל האדרים.

אמר רבי יהודה, מפני שפתחות יתר שעת ויתר עז, בתרגום מו בוכרה, פהנה ומילכות. ותמלכות היא בצד הגבורה, ועל כן רAOבן סתם.

אמר רבי אבא, ראו בן סתם, שנזכר בשמעון ולוי. כך קיימה דעתה (רצינה) של לאה, שפתחות הפעם יליה אישיאלי כי יולדתי לו שלשה בניים. משום שהיו שלשה שמחברים ייחד. ובא וראה שפאנן הוא, שהרי הפרטבה העלiola - האבות, ודוד המליך שהתחבר עעם, וכל הארבע הם מרכבות עליונות, הסוד של השם הקדוש. ועל כן רAOבן שמעון ולוי, אמר כך יהודה שירש מלכות, ועל כן בולם במוקום הנה.

ובחוב (זה אמר זה שבתו) (בראשית כט) הפעם אומרת את ה' וגוז' ופעמד מלדת. משום שפאנן נשלהמו ארבעה עמודים. הפעם אומרת אודה את ה', מה הטעם אמרה בזה אודה את ה', ולא בכם? אלא מפני, שבל זמן שפנסת ישראל בגלוות, השם הקדוש אנו שלים. בא ראה, אף על גב שלשה בניים קייו עד שהולידה את יהודה, הקפאה לא השלם, ומשום כך הפעם אומרת את ה', ולא בכם. ועל כן ופעמד מלדת. מה

אקרי בן לקודשא בריך הוא, בגין דאתה בנו כי תדע.

לאה, כד אולידת לרAOבן מה כתיב, (בראשית ט) ותזכיר את שם רAOבן. רAOבן סתם, בגין דאתכלי בثالث טרין מתהברן בחדא, שמעון ולוי. מי טעמא לו, כמה דאתה אמר, (מלכים א' 2) ליות, החבור דכל טרין. אמר רבי יהודה, מהכא, דכתיב, (בראשית מט) יתר שעת ויתר עז, בתרגום מו בכירותא, בהונטא, ומלכו בסטריא דגבורה איהו, ועל דא רAOבן סתם.

אמר רבי אבא ראו בן סתם, דאתכלי בשמעון ולוי. לאה הבי הוה דעתה. (ס"א רעותא) דכתיב, (בראשית כט) הפעם יליה אישיאלי כי יולדתי לו שלשה בניים. בגין דהוה אלוי כי יולדתי לו שלשה בניים. תלטא דמתהברן בחדא.

ויתא חזי, דהכא הוא. דהא רתיכא עלאה, אbehן ודוד מלפה דאתהבר בהו, וכלהו ארבע אינון רתיכין עלאין, רזא דשמא קדיישא. ועל דא, רAOבן שמעון ולוי, לבתר יהודה דירית מלכו, ועל דא, בלהו באתר דא.

יבחוב (ס"א דא בתר דא רבתיכ) (בראשית כט) הפעם אומרת את ה' וגוז' (בראשית כט) ופעמד מלדת, בגין דהכא אשתקללו ארבע סמכין. הפעם אומרת אודה את ה', מי טעמא אמרה אודה את ה' בהאי, ולא בכההו. אלא מהכא, כל זמנה (ז Kanah נ"א) דכגנשת ישראל בגלוותא, שמא קדיישא לאו שלים הוא.

הא חזי, אף על גב דתלת בנין הווע עד דאולידת ליהודה, לא שלים כרסיא. ובגינוי כך הפעם אומרת את ה', ולא בכההו, ועל דא בגלוותא, מה